

hindre, begrænse eller udelukke retten til at markedsføre et produkt som indebærer en alvorlig og overhængende fare. Også i sådanne tilfælde skal Kommissionen underrettes.

Afslutningsvis indeholder direktivet bl.a. regler om, at de personer, mod hvem der overvejes eller er iværksat foranstaltninger, har ret til at udtale sig og ret til at få en beslutning prøvet ved domstolene.

3. Gældende ret

Der er ikke i dansk ret nogen samlet lovgivning om produktsikkerhed. Som anført i betænkningen om produktsikkerhed findes der imidlertid spredt ud over forskellige ministeriers lovgivning en række meget detaljerede regelsæt, der har til formål at fremme sikkerheden inden for fx. *arbejds miljø*, *bolig*, *sundheds-* og *levnedsmiddelområdet*.

Arbejds miljøloven (lovbekendtgørelse nr. 646 af 18. december 1985 med senere ændringer) tilsigter således bl.a. at skabe et sikkert og sundt arbejdsmiljø. Arbejds miljøloven er i det væsentlige en ramme lov, der opstiller generelt formulerede krav. Loven udfyldes af en række bekendtgørelser, der stiller krav til udformningen af produktet, samt krav om, at produktet skal ledsages af en passende brugsvejledning og/eller advarselsmærkning. Arbejdsministeriet har endvidere udstedt nogle bekendtgørelser om sikkerhedskrav til produkter, der gennemfører fællesskabslovgivning. Lovgivningen vedrørende arbejdsmiljø administreres af Arbejdstilsynet. *Boligministeriet* er ansvarlig for lovgivningen vedrørende bl.a. byggeområdet, der reguleres af bygge loven (lovbekendtgørelse nr. 357 af 3. juni 1993). Loven har til formål at sikre, at bebyggelse udføres og indrettes således, at den frembyder tilfredsstillende tryghed i brandsikkerheds- og sundhedsmæssig henseende. De mere specifikke sikkerhedskrav til bygninger og byggematerialer fremgår af bygningsreglementerne, der er udstedt med hjemmel i loven, samt bygge varedirektivet, der er gennemført i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 480 af 25. juni 1991. Bygge- og Boligstyrelsen administrerer lovgivningen på byggeområdet. *Sundhedsministeriet* er ansvarlig for lovgivningen inden for lægemidler, medicinsk udstyr og levnedsmidler. Lovgivningen inden for alle tre områder indeholder en betydelig regulering af produkternes sikkerhed. Reguleringen er i vidt omfang baseret på fællesskabslovgivning og er derfor ikke omfattet af produktsikkerhedsdirektivets anvendelsesområde. Der findes dog også regler, der alene er hjemlet i national lovgivning. På *lægemiddelområdet* er bestemmelserne om produktsikkerhed fastsat i lov om lægemidler (lovbekendtgørelse nr. 452 af 10. juni 1992 med senere ændringer) med tilhørende be-

kendtgørelser. Lovgivningen vedrørende lægemidler administreres af Sundhedsstyrelsen. *Levnedsmidlers* sikkerhed er reguleret i levnedsmiddel loven (lov nr. 310 af 6. juni 1973 med senere ændringer). En række levnedsmidler er også reguleret via særlovgivning. Landbrugsministeriet har fastsat regler for kød-, mælk- og ægprodukter; Fiskeriministeriet for fiskeprodukter.

I mangel af en generel produktsikkerhedslov har markedsførings loven været anvendt som hjemmel for tilsynet med farlige produkter, for hvilke der ikke er fastsat regler i særlovgivningen. Efter lovens § 1 må der ikke i erhvervsvirksomhed foretages handlinger, som strider mod god markedsføringsskik. Bestemmelsen har været anvendt til at forbyde fortsat salg af farlige produkter. Det følger endvidere af markedsførings lovens § 3, at der i forbindelse med køb skal gives en for produktet tilstrækkelig forbrugsvejledning, når denne er af betydning for bedømmelsen af godets eller ydelsens karakter eller egenskaber, herunder især brugsegenskaber, holdbarhed, farlighed og vedligeholdelsesmulighed. Handlinger i strid med markedsførings loven kan forbydes ved dom, jf. lovens § 14. Derimod er der efter markedsførings loven ikke mulighed for at tilbagekalde farlige produkter.

4. Den internationale udvikling

I Betænkning nr. 1256 med titlen »Produktsikkerhed« er der på side 56 ff. givet en redegørelse for retstilstanden i udvalgte EU-lande og i Norden.

Det fremgår bl.a. heraf, at en række europæiske lande (Storbritannien, Frankrig, Holland, Spanien, Sverige, Finland, Norge) allerede har en generel produktsikkerheds- eller forbrugerbeskyttelseslov med sikkerhedsregler, der indeholder bestemmelser med forbud om at markedsføre farlige produkter eller pålægger producenterne en pligt til at sørge for, at deres produkter er sikre. I Tyskland, Belgien og Island er produktsikkerhed derimod alene reguleret i særlovgivningen. Belgien og Island er ved at udarbejde lovforslag, der skal gennemføre produktsikkerhedsdirektivet og således indføre en generel produktsikkerhedslov.

De forskellige landes generelle produktsikkerhedslove regulerer i varierende grad rene forbrugsgoder, fast ejendom og tjenesteydelser. Med hjemmel i love og forordninger har man inden for Den Europæiske Union således retslige muligheder for at gribe ind mod farlige produkter, bl.a. mulighed for at udstede advarsler, forbud mod markedsføring, distributioner og salg samt tilbagekaldelse og eventuel destruktion. I Frankrig kan eksport af farlige produkter forbydes.